

Kerkuilengeweld

Door: André Eijkenaar

Twee uiterst interessante telefoontjes. Een nest met elf eieren! Dat heeft meestal weinig kans van slagen. Maar zal het dit muizenrijke jaar wel lukken? De werkelijkheid bleek nog beter dan de wens. Een tweede telefoontje brengt mij op grote hoogte, letterlijk!

Twaalf jongen!

Ik werd gebeld door Remo Sloof, regio coördinator van het gebied dat naast de mijne ligt. Hij liet mij foto's zien van een nest met 11 eieren en vroeg mij om de betekenis hiervan. Ik zei hem vanuit mijn ervaring met deze grote legsels dat het hoogst waarschijnlijk ging om 2 vrouwtjes en dat het op niets zou uitlopen. Groot was mijn verbazing toen ik later ineens een foto kreeg van 11 jongen en een ei. Ik wilde dat met eigen ogen zien natuurlijk en ging mee met de kastcontrole. Inmiddels was ook het ei uitgekomen. Twee weken later zijn we weer wezen kijken, het lag voor de hand dat niet alle jongen het zouden overleven. Er zaten 9 jongen in het achterste compartiment en de 3 kleinsten voorin de kast. Deze zouden dus als eerste de ouders met prooien

ontmoeten. Heel tactisch. Deze 3 waren ook wezenlijk agressiever dan de rest. Knokken om te overleven! Uiteindelijk zijn ze allen uitgevlogen.

Remo Sloof (rechts) en de heer Hoogakker met twaalf jonge kerkuilen!

Hoogwerker

Ik werd gebeld door een mevrouw in Wedde. In de nestkast die ik met haar man had geplaatst zaten 8 jongen. Haar man heeft dat helaas niet meer mogen meemaken. De kast hing er al vele jaren en er had in die tijd maar 1x een torenvalk in gebroed. Mijn verrassing was dus ook groot. De kast hing direct achter de invliegopening in de punt van de afgetimmerde nok. Hoogte ca. 9m. Ik besloot foto's te gaan nemen. Door de hoogte was ik niet tevreden met het resultaat. Wat zou het mooi zijn om op gelijke hoogte te zitten!

Vanuit mijn werk had ik wel ervaring met hoogwerkers. Een vergezocht idee maar ik besloot toch door te zetten.

De hoogwerker werd gebracht en ik kreeg instructies over de bediening. Ik plaatste mijn schuilen in de bak en bediende het apparaat vanaf de grond. De uil kon zo wennen aan het geheel.

Deze operatie had wel veel technische aspecten, niet mijn sterkste punt. Ook moest ik de camera en flitser zo instellen dat ik de actie kon bevriezen en meerdere foto's achter elkaar kon nemen. Gelukkig heb ik een technische vriend.

's Avonds ging ik om 21.00 uur omhoog. Veel te vroeg natuurlijk maar ik ging ervan uit dat het

De hoogwerker om ter hoogte van de invliegopening te komen.

niet allemaal vlekkeloos zou gaan. Daarbij moest ik alles tijdens het licht scherpstellen. Ik moest inderdaad nog lang wachten. Het voeren begon pas om 23.15 uur.

Tijdens mijn wachttijd merkte ik steeds meer insecten op mijn tent; het bleken hoornaars te zijn. Ze hadden een opening gekauwd in het

houtwerk van de schuur. Het nest zat erachter en ik precies in hun vliegroute! Tientallen kropen over de tent. Wat als ze de opening zouden ontdekken waar ook de lens doorstak. Ik ging al mijn opties na en had geen andere keuze dan te blijven zitten. Buiten de tent was ik toch kansloos. Nooit geweten dat hoornaars ook 's nachts actief zijn.

De nieuwsgierige jongen steken hun kop uit het gat. Het is wachten op de oudervogel.

Het voeren startte en ik deed waarvoor ik gekomen was. Tot 1.00 uur werden er maar liefst 24 prooien aangevoerd! Fotograferen kon ik niet meer, de accu's van de flitser waren leeg.

Pas om 2.00 uur werd het iets rustiger en om 2.30 uur besloot ik het erop te wagen. Met wat gestuntel kwam ik opgelucht beneden. Ik besloot het hierbij te laten en geen tweede poging meer te wagen. De foto's waren meer dan goed gelukt! 🦉

